

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Divide et impera!

(Z dežele.)

Slovenci smo vendar srečno prijavili do one točke, na kateri so nas hoteli imeti vedno na naš narodni pogin prezeči naši politični sovražniki.

Gredoč za svojim stalnim smotrom, ki je izražen v besedah „déli in vladaj!“, so dosegli ono, po čemer so hrepneli: razkosali so nas, da nas razkosane, laže obvladujejo.

Po tem geslu se naši pravi sovražniki ne ravnaajo le danes, marveč ravnali so se po tem geslu že v davnih časih, ko so stali Slovani v bojih zoper surove, nenasitne Germane. Vsikdar je bila taktika divjih Tevtonov proti četam Slovanov ta, da zapalijo med njimi notranje strankarstvo in jih tako store nesložne med seboj, nemočne za odločilen upor. Kdor le količkaj pogleda v zgodovino Slovanov, našel bo potrjeno resnico teh besed. Med Slovani vseh dob se je našlo užaljenih sebičnih bedakov, ki so iz nizkotnih nagibov raje izdali svoj rod nego pa da bi se bili odpovedali osebnim, splošnosti prav nič hasnečim koristim.

Reči moramo sicer, da zvičajni Germani delajo po tem geslu tudi nasproti drugim narodnostim. Kamorkoli pogledamo, povsodi vidimo nemške, odnosno germanske politične intrigante in od njih najete izdajice, kako hujskajo stranke in cepijo jednotne narodne organizacije. Bodisi da intrigujejo med poldivjimi narodi južne Amerike in uprizarjajo s svojimi zahrbnimi igrami krvave revolucije in imajo od njih koristi za svoje naseljenje, — bodisi da mečejo bakljo razdora med civilizovana nenemška ljudstva Evrope, — povsodi in prav povsodi vidimo pri nevarnih političnih igrah vmes germansko roko.

Ni treba, da baš kažemo na onega nemškega trgovca Leitnerja, ki je v Zaprešiču na Hrvaškem nahujskal trideset slovenskih kmetov zoper madjarsko zastavo in tako vprizoril v mali neznanstveni vasi protimadjarsko revolucijo, ki bo drago stala tamošnje ljudstvo, — imamo nešteto drugih dokazov naše politične dobe pred seboj, kako neumorno se prizadevajo naši najnevarnejši politični nasprotniki, da nas po gorenjem geslu razdvajajo in vladajo med nami.

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Česki: V. Hlinka.

(Dalje.)

Begala je iz ene službe v drugo. Kjer ni smela pohajati in potepati se, tam ni vztrajala. Govorila je že nemški, se ve da slabo. Pustila je že prvega ljubimca, pa si dobila drugega, in si izbirala vedno bolj imenitne. Naposled je naletela na Zdravko, in tega se je držala zdaj, on pa nje. Obiskala sta skupno Bukovico, dasi še nista bila poročena, in nista se sramovala tega.

Pač pa so se sramovali za to drugi, posebno mati in sestra; in tudi — oče se je že začel sramovati.

Bil je zdaj ubožec, stiskalo ga je pomanjkanje, sin mu ni pomagal, nego le hčeri in mati. Starejša se je poročila, imela je za moža mizarja, ki ga je dolgo čakala; mlajša pa je bila pri roditeljih doma, ker še ni bilo ključavničarja, ki bi bil vzprejel očetovo rokodelstvo.

Oče je delal malo več; in če je

Vsakega pravega slovenskega rodoljuba mora v sree boleti narodno izdajstvo, katero pojavlja vodstvo takozvane „narodno napredne“ ali kakor jo Nemci ironično laskavo nazivljajo: „slovensko-radikalne“ stranke na Kranjskem.

Dolgo so bili naši bratje na Kranjskem za tamošnje Nemce neprodiren zid, ki je branil malo slovensko trdnjavo. Že so obupavali tevtonski oblegovalci, da se jim ne posreči zavzeti naš trdni nasip, — ali glej! šine jim v glavo pametna misel: bakljo razdora treba vreči med nje v trdnjavo in prej ko slej padejo — zbegani in nejedini — sami v roke premetenim oblegovalcem! Hitro so našli nekaj Judežev v onih vrstah, ki korakajo „prvi“ pod narodnim praporjem, t. j. ljudi, ki so se rajši zapisali sovražniku, nego bi se odrekli sebičnim ciljem in onemu načinu političnega delovanja, ki je popolnoma nasproten koristim slovenskega ljudstva.

In kaj vidimo kod sád takega obnašanja slabotnih slovenskih značajev?

To, da glasilo Jurčičevo in Tomšičevo podpira nemške kandidate v čisto slovenskih občinah ter zagovarja nemško stvar; da to glasilo danes niti ne sprejema več dopisov onih svojih pristavev na najnevarnejših političnih točkah „osrednje slovenske domovine“, kateri ne soglašajo z narodno izdajsko zvezo svojega vodstva v Ljubljani; da so odprte duri uredništva tega glasila prvim pan-germanom na Kranjskem ter da je nemška stvar dozorela že tako daleč, da se morejo dogajati stvari, kakor je imenovanje jednega prvih vsenemških kričadev na javnem zavodu — nasproti zmožnejšim slovenskim prosilec!

O znanem pismu najbolj zagrizenega renegata nove dobe, barona Schwegla v zadevi tržiskih volitev, so cenj. čitatelji „Gorice“ že čitali, nad katerem se zgružajo tudi pošteni nemški listi. Treba je pa pibiti, da se glasilo „slovenskih radikalcev“ vede posebno sumljivo, ako se mu od katere koli strani pove resnica, katero še tu in tam skriva pod krinko „pristine narodnosti“. Tako vedenje pa je zadnja postaja v narodno-moralnem propadanju, postaja, na kateri se že lahko stavi prognoza za najbližjo bodočnost ljudi, ki so dospeli do nje.

zaslužil kak kajcar, zapil ga je za žganje. Mati in hči ste delali v potu svojega obraza, da bi se preživel, pa hodili na dnino in delali pri ljudéh, pa vendar je šlo Gabičevim le slabo.

Prišel je sin in videl je to, in ž njim tudi njegova draga. Zdaj ju ni nič veselilo tu, zatajevala sta očeta in mater, malo sta bila pri njiju, ampak le na krčmi, ali kje drugé, pa hodila v mesto in se potikala po vasi in okolici.

V Bukovici nista ostala dolga; ljudje se niso zmenili za njiju, in jima kazali svojo nevoljo na vse možne načine; oče je hotel denar, mati ju je opominjala, ter ju karala, a g. župnik je dejal, da ju ne bo trpel v župniji, če se ne izkažeta s poročnim listom.

Zdravko se je razsrdil, in grdil župnika, da je nazadnjak, mračnjak, da ne vé, kaka šega je na Dunaju in hoče delati z Dunajčanom kakor z domačinom.

Da, Zdravko je govoril zaničljivo o vseh duhovnikih. Ne in ne — on se duhovniku ne odkrije; do smrti ga ne pozdravi. Nič se ne zmeni za njih pridige,

Zakaj se pečamo z zadevami, ki se osobito tičejo naših kranjskih bratov? Zato, ker v strogo političnih rečeh se čutimo tako jedine s svojimi „osrednjimi brati“ Slovenci, kakor se čutimo z vsemi ostalimi avstrijskimi Slovani. Gorje, ako bi se tako ne čutili, potem bi bili naši nasprotniki že dosegli svoj namen. Zato bi bilo, ako bi se Slovani ne zavedali namenov naših nasprotnikov, gredočih za tem, da nas razdvojé in potem toliko gotoveje podjarmijo. Marsikaj je nasprotnik že dosegel tu pri nas vsled izdajkega delovanja sebičnežev in v sosedni pokrajini, vendar tolaži nas posebno to, da je ogromna četa pravih narodnih bojevnikov na delu zoper sovražnika v lastnem in tujem taboru, in da se ta četa od dne do dne množi, po onih, ki so bili zapeljani, a katere je spoznanje o tej nevarnosti za naš obstanek dohitelo še ob — najjisti uri.

Prepričani smo, da narodna zavest, katero „narodno-radikalna“ (?) stranka povsod duši, vzplamti v narodu z novim ognjem ter da narodno in krščansko prepričanje bo zopet družilo in navduševalo naše bojne čete. V to pomozí Bog in poštenost slovenska!

Politični pregled.

Deželni zbor štajerski.

Dež. zbor štajerski sešel se je na kratko zasedanje. V tem zasedanju izvolili so se razni odseki. V vsak teh odsekov je izvoljen po jeden slovenski deželni poslanec. V deželni odbor bil je od Slovencev izvoljen posl. Robič. Rokitskijeva stranka je glasovala s Slovenci. V deželnem zboru je prodrlo vkljub ugovorom od strani slovenskih deželnih poslancev nemško žensko učiteljske v Mariboru, v katerih imenu sta govorila Žičkar in Hrašovec. Katoliška nemška stranka je glasovala proti Slovincem.

Parlamentarna kriza na Ogrskem.

V soboto so prišli na Dunaj ogrski minist. predsed. pl. Szell, domobranski minister Feyerwary, minister Vlassics in predsednik ogrske posl. zbornice grof Appony. Prišli so zaradi ogrske parlamentarne in politične krize, ki se mora te dni rešiti.

Društvo visokošolcev „Corda Fratres“.

Te dni je zborovalo v Palermu društvo visokošolcev „Corda Frates“, ki je nekako internacionalno in katerega udje so tudi avstrijski visokošolci. Pri ti priliki došlo je temu društvu pismo Ricciottija

njih službo božjo in svete obrede. To da je le prevara; in da je to spoznal in slišal to od mož, ki so modrejši nego duhovniki; in je bral to v nemških knjigah in imenitnih časnikih, kakoršnih Čehi še nimajo ne.

In odšla sta iz Bukovice, nikdar več — sta rekla — se ne prikažeta tjé. Oče je očital sinu, da nima ljubezni do njega, da ga zametuje in mu nič ne dá; mati in sestra so plakale, pa molile za-nj, da bi ga Bog razsvetlil in preobrnil. G. župnik pa je del o njiju: „To sta pobeljena“ groba, in ko se odluči to belilo in odpade, tedaj ostane od njiju le pepel, bedni in smrdljivi prah. O, da bi se vrnila k Bogu, se sprijaznila ž njim ter rešila dušo!“

IX.

Ključavničar Gabič je hiral vedno bolj; več je ležal, nego hodil in sedel. Rad bi bil jedel, rad bi bil pil; ali jesti so mu dajali, kar so imeli, in piti je moral vodo — za žganje mu nihče ni nič dal.

Uredništvo in upravlništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravlništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Garibaldi, v katerem pozivlja italijanske visokošolce, naj se organizujejo v to, da se konečno odtržejo od Avstrije, Dalmacija, Istra, Trst, Goriško in južno Tirolsko.

Car v Rimu.

Pred par tedni so poročali listi, da je ruski car za zdaj opustil misel, podati se v Rim. Te dni pa krožijo po listih zopet vesti, da se ruski car že v mesecu maju poda v Rimu.

Kartuzijani in francoski ministerski predsednik Combes.

Veliko sanzacijo je povzročila te dni na Francozskem vest, ki je krožila po nekaterih francoskih listih in v katero je zapleten sin ministerskega predsednika Combesa, ki je tajnik v notranjem ministerstvu. Listi so namreč poročali, da je neka vplivna oseba ponudila kartuzijanom vspešno posredovanja v zadevi avtorizacije, ako ji red izplača za to takoj 300.000 frankov, ki jih dobi dotična parlamentarna skupina, ki bo v zbornici podpirala prošnjo kartuzijanov, po tem pa še 200.000 frankov v volilni fond za dotično stranko. Da je bila ta zahteva res stavljena, potrjuje po poročilu pariških listov kartuzijanski duhovnik Rey. Prior je seveda to ponudbo odklonil. Isto potrjuje urednik lista „Petit Dauphinois“ Besson, ki sicer imena dotične osebe še ne navaja, a se iz vse afere razvidi, da tiči za njo sin ministerskega predsednika Edgar Combes, tajnik v notranjem ministerstvu. Mož je bržkone potreboval denarja, in kje bi ga bil lažje dobil nego tu, ko bi mu nakana ne bila izpodletela.

Franceske kongregacije.

V St. Laurentu so v petek uradno zaprli in zapečatili veliko tovarno likerjev „Chatreuse“, last redovnikov kartuzijancev.

Oče Rey, ki je vpisan kakor lastnik tovarne, je proti temu postopanju protestiral. Množica je pred tovarno demonstrirala v prilog redovnikov.

V petek je došel v Pariz Josip Besson, glavni urednik lista „Petit Dauphinois“, da bo od preiskovalnega sodnika zaslišan glede onih člankov, v katerih se zatrjuje, da je neka visoka vladna oseba obljubila izposlovati kartuzijancem avtorizacijo proti dveh milijonom frankov odškodnine.

Besson hoče dokazati, da je bila dotična oseba res Edgar Combes, sin sedanjega ministerskega predsednika

Angleži in Ircl.

Najnovejša poročila iz Londona javljajo, da se, žal, tudi državnemu tajniku za Irsko Wyndhamu ne bo posrečila akcija, ki so jo pred njim zaman poskušali izvesti v prilog zatiranim Ircom razni odlični voditelji tega naroda. Da, prišlo je sedaj že tako daleč da mora imenovani Wyndham sam izjavljati, da

Sin ni ničesar več pošiljal z Dunaja; niti vedeli niso, kje prav živi. Oče mu je bil pisal, ali pismo je prišlo nazaj z opazko, da Zdravko Gabič ne stanuje več kjer poprej, in da se ne vé, kje je. In od tega časa se ni čulo nič več o njem.

To je trajalo dve leti. Kar dobijo od Zdravka list, v katerem je pisal, da je na Dunaju v bolnišnici, da potrebuje denarja in da prosi, naj mu pomorejo.

Ali niso mogli pomagati, oče pa ne bi hotel, ko bi tudi bil mogel. Vendar so zbrale mati in hčeri poslednje krajcarje, ter si še izposodile, da bi vendar pomagale ubogemu bolniku.

Taka je materina in sestrinja ljubezen, če izhaja iz krščansko čutečega in usmiljenega srca!

Zdravko je dobil denar; bil je ginen in stožilo se mu je po domačiji. Izpustili so ga iz bolnice, ali moralo se je plačati za to. In ko ni imel ničesa, dobila je občina bukoviška nalog, naj poskrbi za plačilo — pa naj ga izterja od sorodnikov ali naj ga plača sama.

hoteli spuščati v prepis s take vrste časnik, marveč čakali smo raje, kako bodo pristali „Če“ in „Primorca“ svoje trditve dokazali v utoku. No, če kr. nanestništvo pravi v svoji rešitvi: „V ugovoru, da je županova stranka po agitatorjih motila volilce, ni naveden niti eden slučaj, s katerim bi se mogla dokazati nezakonita agitacija“. Torej kje so vaši dokazi, o katerih ste govorili? Kdor pa komu kaj nepostavne očita, ne da bi mu mogel to dokazati, ga obrekuje in obrekovalci ostanete tudi vi, dokler nam ne dokažete onih nezakonitosti, katerih ste nam dolžni. Tako je in ni drugače.

Iz Škrbine nam pišejo: Kakor smo vam že jedenkrat poročali, priredi naše bralno društvo „Narodni Dom“ svojo prvo veselico v nedeljo dne 3. maja in sicer na dvorišču krčmarja Ivana Adamca. Pri veselici bodeta sodelovala komenski tamburaški zbor in oddelek prvaške godbe. Nadejamo se, da se prva veselica našega bralnega društva sponese prav dobro ter pričakujemo, da nas v obilnem številu počaste s svojim prihodom naši rojaki iz bližnjih vasi in občin. Čisti dohodek veselice se porabi v društvene namene.

Druga poštna zveza med Bovecem in Trbižem. — Iz Boveca nam pišejo: Večletna želja bovskega prebivalstva se je slednjič izpolnila. Dne 16. aprila ob 8. uri zjutraj se je med streljanjem topičev otvorila druga vozna poštna zveza med Bovecem in Trbižem. Ljudstvo je visoki vladi za otvoritev te poštne zveze zelo hvaležno. Ta pošta, ki bo vozila vsako leto med 16. aprilom in 15. oktobrom, odide vsaki dan ob 8. uri zjutraj iz Boveca ter dospe v Trbiž ob 12. uri 45 m. Ob 1. uri 15 m. odide iz Trbiža ter dospe ob 5. uri 50 m. v Bovec.

Izpuščena sta bila iz zapora, ker se je preiskava proti njima ustavila, Peter in Janez Šinigoj iz Zalošč pri Dornbergu, v katerih smo svoječasno po „Corrieru“ poročali, da so ju orožniki aretirali, ker sta bila na sumu, da sta nekemu sosedu porezala trte. Po tem takem sta omenjena mladeniča nedolžna.

Aretiranje. — V četrtek so prišli na stanovanje nekega Benedetića Marija, stanujočega v ulici Cocevia redarji in finančni stražniki. Bil je namreč na sumu, da se bavi z napravljajem opojnih pijack ter da izdeluje cigarete. Našli so tudi v resnici več takega blaga pri njem in so ga zaradi tega aretirali.

Koncert. — V petek, dne 24. t. m. ob 8. uri zvečer, priredi v gledišni dvorani slavnoznani kvartet „Udel“, svoj koncert z jako zanimivim programom. Vstopnice se dobivajo pri g. Woklatu v Raštelju.

Kludskyjev zverinjak v Gorici. — Prejšnji teden je dospel v Gorico Kludsky s svojim zverinjakom in ostane v Gorici le malo dni. Kdor si ga hoče ogledati, naj se požuri.

Razpis služb. — V tolimskem polit. okraju so razpisane sledeče učiteljske službe: 1. Reka-Straža, začasnega učitelja-voditelja; 2. Dreženca, začasnega podučitelja oz. začasne ali pastalne učiteljice; 3. Dreženca, stalnega nadučitelja-voditelja oz. začasnega učitelja-voditelja; 4. Idrsko, stalnega učitelja-voditelja; 5. Kamno-Volarije, začasnega učitelja-voditelja; 6. Logje-Robidišče, stalnega učitelja-voditelja; 7. Sv. Lucija, stalne učiteljice; 8. Podmelec, začasne podučiteljice oz. stalne ali začasne učiteljice; 9. Slap, stalnega učitelja-voditelja; 10. Soča, začasnega oz. stalnega učitelja-voditelja; 11. Čadrag-Zalaz, začasnega stalnega učitelja; 12. St. Viška-gora, stalnega učitelja-voditelja; 13. Vrsno, stalnega oz. začasnega učitelja-voditelja; 14. Gorje-Poče, začasnega učitelja-voditelja; 15. Sela-Ruti, začasnega učitelja-voditelja; oziroma sedaj sicer popolnoma mesta v okraju, ki bi se pa spraznila z novim imenovanjem. — Prošnje pošlje naj se predpisanim potom č. kr. okrajnemu šolskemu svetu letom šestih tednov od dneva razpisa naprej. Se službami pod točko 1, 5, 6, 11 in 15 zvezano je potovanje, katero se nagradi z letnim zneskom 240 K.

Pobegli so iz dela pri novi železnici v Jesenicah prisiljenci Hrebel iz Košane, Moizi Josip in Avi Josip s Tirolskega.

Dveletna vojaška služba. — Z Dunaja se poroča, da se je najvišje vodstvo avstrijske armade odločilo za uvedbo dveletne vojaške službe. Po uplivu vojnega ministra Pitreicha, se je izdelal v vojnem ministerstvu v tej zadevi elaborat, katerega je odobril tudi cesar. Sedaj se izdelujejo v vojnem ministerstvu tozadevne predloge o uvedbi dveletne vojaške službe z motivacijskimi poročili.

Mestne volitve v Trstu. — V tretjem volilnem razredu je bilo vpisanih v volilne liste 3018 volilcev. Udeležilo se jih je volitve 2702 volilca. Kandi-

datje dosejanje mestne večine dobili so 1508, kandidatje Dompierijeve stranke 989. Drugi glasovi so se cepili na razne osebe. Opomniti je, da je ves vladni aparat stal na strani dosejanje večine mestnega starešinstva. Po tem takem je res, da je tržaška kamora sklenila z namestnikom nekaj kompromis, kakor so to pred časom poročali nekateri listi.

„Slovenska Šolska Matica“ je izdala ravnokar troje knjig: 1. Pedagoški Letopis, ki sta ga uredila H. Schreiner in V. Bežek. „Pedagoški Letnik“ obsega naslednje razprave: Dr. J. Bežek: Nemščina kot drugi deželni jezik; dr. J. Tomišek: Grščina; L. Lavtar: Računstvo; Fr. Orožen: Zemljepisje; J. Schmoranz: Prostoročno risanje; dr. J. Bizjak: Kernova teorija o osebkju in povedku; M. J. Nerat: Statistika ljudskih šol l. 1870, 1880 in 1890; J. Dimnik: Šole in teze pedagoških poročil; Fr. Gabršek: Poročilo o delovanju „Slovenske Šolske Matice“ l. 1902; „Slov. Šolske Matice“ upravni odbor in imenik društvenikov. — 2. Učne slike k ljudskošolskim berilom. Prvi del: Učne slike k berilom v Začetnici in v Abecednikih, uredila H. Schreiner in V. Bežek. — 3. Realna knjižica. Zbirka učne snovi za pouk v realijah na ljudskih šolah. Pomožne knjige za ljudskošolske učitelje. I. del: Zgodovinsko učna snov za ljudske šole, drudi snopič.

„Slomškova zveza“ ima letošnji občni zbor binkoštni ponedeljek in torek v Ljubljani. Referati in nasveti naj se do 1. maja priglasé na naslov: Fran Jaklič, učitelj v Dobropoljah.

Nemški načrti. — „Slovenec“ piše: Nemci kujejo dalje svoje načrte, kako bi podjarmili lepo gorenjsko dolino. Sedaj kujejo ob načrtu razdeliti občino Jesenice, oziroma Savo, odločiti od Jesenic, da bi tako Sava bila samostojna občina. Ob enem se pripravljajo na naskok za občinske volitve na Koroški Beli, kjer upajo od tovarne na Javorniku dobiti mnogo glasov. Vsekakor je treba biti Slovencem na Gorenjskem čuječim, a to že danes zagotavljamo, da bo naša delegacija, ako Nemci pridejo s svojo zahtevo o delitvi Jesenic v deželni zbor, storila vse, kar je treba proti toliki nemški preširnosti.

Zima v spomladl. — Na Dunaju in v okolici je v soboto celi dan močno snežilo. Divjal je tudi hud vihar, in so bile vsled tega pretrgane vse brzojavne in telefonske zveze, kakor tudi prometna železnica. Poštno in brzojavno ravnanje je naznanilo, da so vsled snega in hude nevihte pretrgane skoro vse brzojavne in telefonske zveze, ker so bili izruti dotični stebri. Brzojavne korespondence opravljale so se med Brnom, Gradcem in Trstom le za silo s pomočjo brzojava zahodne železnice.

Sploh dohajajo še vedno poročila o hudih nevihtah in snegu, ki je zapal zadnje dni po raznih deželah. Tako je palo vse polno snega na Češkem, v Galiciji, v Bukovini in na Štajerskem. Prave zimske dneve imajo zdaj v Berlinu. Istotako se poroča, da je padlo mnogo snega tudi v Italiji in na Balkanu. Prometne zveze so pretrgane na vseh koncih in krajih.

Nesreča. — V Esersegu blizu Budimpešte je gladila posestnikova hči obleko, katero jo poprej osnažila z bencino. Iz gladilnega železa pa je skočila iskra v posodo, v kateri je bila bencina. Hkratu nastala je huda eksplozija in ko bi trenil nahajalo se je dekle v plamenu. Pri ti priliki pa je začela goreti tudi hiša. Ko je pritekel oče in je hotel gasiti ogenj, opeknel se je tako hudo, da se nahaja sedaj v smrtni nevarnosti.

Nasledki praznovanja. — Na Ogerskem se je nedavno pripetil sledeči slučaj. Neki kmet z imenom Varjaš iz Nastanja se je podal na sejem v mestece Kurd. Na sejmu ga je pa zadela srčna kap in je koj bil mrtev. Njegovi sorodniki izvedši za nesrečo, so prišli ponj in so ga hoteli odpeljati na svoje domače pokopališče. Pogreb je bil urejen in mrtvi Varjaš, lepo napravljen na mrtvaškem vozu, ki se je jel pomikati po cesti v domačo vas Nostanjo. Ko pa pride pogreb do vasi Jharoš, ležeče ob cesti, stopi kakih 25 mož iz vasi nasproti pogrebem in jih ne puste skozi, češ, da mrtvaški sprevod s tujim mrtvecem pomeni za kraj veliko nesrečo. Na noben način ni šlo in sprevod je moral nazaj v Kurd. Tu pa je sodnik odredil sprevod za prihodnji dan ob spremstvu žandarmerije. Ko pa drugi dan sprevod pride pred vas Jharoš z žandarmerijo, zadene na veliko množico ljudstva, ki je že pričakovala nekaj tacega. Moški in ženske so prišli z vilami in kosami ter niso pustili pogreba naprej. Ko so žandarji hoteli izsiliti vhod v vas, napadli so jih ljudje in jih potisnili nazaj. Zdaj pa je žandarmerija dala ogenj, na

kar se je množica razkropila. A dva moža sta obležala smrtno ranjena na tleh, več drugih pa je bilo lahko ranjenih. Še le zdaj je moral sprevod nadaljevati svojo pot in sicer ob hudem zmerjanju in kletvah vaščanov. Proti le-temu pa je uvedeno sodno postopanje zaradi javnega nasilstva.

Beda na Hrvaškem. — Iz „Obzora“ posnemamo statistične podatke o gmotnem položaju hrvaškega prebivalstva po stanju dolga na državnem davku v pojednih okrajih in sicer znaša ta dolg v zagrebski, varaždinski belovarsko-križevački, modruško-reški in požeški županiji nič manj nego 6.603.685 kron in v številu še nekatere druge županije, okroglih devet milijonov kron. V ta dolg pa še niso všeti zaostanki, na občinski dokladi, odkupu javnih del itd., katerih ljudstvo vsled svoje siromašchine ne more plačati. Občinske blagajne so prazne in je takih občin, ki niti ne morejo pravčasno izplačati učiteljem in obč. uradnikom mesečne plače, kam li, da bi občine zidale potrebne šole, ceste mostove itd. O kakem napredku na polju narodnega gospodarstva, trgovine ali obrtnije niti ni govora. List pravi, da ako bo to bedno stanje hrvaškega naroda trajalo dalje, ni več daleč čas, ko ljudstvu sploh ne bo več pomagati. In vendar pišejo madjaronski listi, da se Hrvatom v domovini ne godi tako slabo, kakor pišejo hrvaški listi. Madjarom najbrže še vse prepočasi propada hrvaški narod in bi želeli in tudi delajo na to, da se čim prej zgredi Hrvat v grob ali da se izseli in tako naredi na svojih tleh prostor Velikonemcem, Velikožidom in Velikomadjarom.

Koliko tehta ena milijarda? — Ne mislim namreč milijarde v srebru ali zlatu, ker to je že znano, ali milijardo v raznih drugih denarjih! Seveda je pač malo ljudi na svetu, ki bi se pečali z milijardami, ali to je le tako za šalo. Da tehta ena milijarda t. j. tisuč milijonov v srebru 5 milijonov kilogramov, a v zlatu 322.580 milj. kilogr., to je lahko izračunati. Ali pet in deset — centimskih novčičev je treba za eno milijardo nič manj nego 100 milijonov kilogramov, tisočakov v frankovskih notah 1780 kilogr., stotakov v frankih 11.500 kilogr. Da bi se spravilo za eno milijardo tisočakov v frankih z jednega kraja v drugi, treba bi bilo 18 mož, katerih vsaki bi nesel 100 kilogramov teže. Za eno milijardo stotakov v frankih pa bi trebalo 115 takih korenjakov, za eno milijardo v zlatu 3226, v srebru 50.000 korenjakov, a za eno milijardo v bakru za celi milijon t. j. že jedno celo armado kake velevladi. In vendar bi bilo laže dobiti toliko mož nego jedno milijardo denarja.

Bila je zasluga rajnega župnika Kneippa da je prvi opozoril na zdravstveno tako imenitno sladno kavo, ki jo je potem Kathreiner s posebnim izumom izvajal tako izborno z okusom zrnat kave. S tem pa se še danes ta edino pristna „Kneippova kava“ tako bistveno razlikuje od vseh podobnih izdelkov in zato je tudi župnik Kneipp firmi Kathreinerjevi izključno in za vse čase podelil pravico, da za svojo Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo uporablja njega ime in sliko kot varstveno znamko. Vendar pa se na škodo občinstvu kar oprazen ječmen ali pivovarski slad po krivem prodaja za „Kneippovo kavo“. Da se varujete škode, zahtevajte vselej izrečno pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo v izvirnih zavojih z varstveno znamko „Župnik Kneipp“ in z imenom „Kathreiner“.

Narodno gospodarstvo.

Propadanje čipkarstva.

Čipke, ta lepi nakit ženskega oblačila, so jele izumirati! Ta glas gre danes po vseh strokovnih glasilih, ki se pečajo s tozadevno stroko. Da je čipkarija na Slovenskem že davno izumrla, to je znano in mnogi naši kraji, ki so se v prejšnjih časih živahno pečali s to lepo domačo industrijo, danes dokaj občutijo propadanje tega vira dohodkov. Danes je že malo kak trgovca, ki bi prašal po slovenskih čipkah narejenih od skrbnih rok naših žen in deklet in tako je moralale poleg marsikatero druge domače industrije, ki je prej še dokaj dobro redila marsikatero slovensko hišo, tudi čipkarija dati slovo pri nas in se preseliti — v tovarne!

Da, tovarne!

Odkar so začele tovarne s svojimi velikimi in dovršenimi stroji segati v socialne razmere, in življenje človeško preurejevati po volji denarja željnih spekulativ, od sihdob je samostojni slovenski industrijalec moral položiti roki v naročje, ali pa celo prodati se kot „živi stroj“ tujim tovarnam. Da je ta preobrat rodil neljubih posledic za naše

ljudstvo, živeče v čedalje večjih denarnih stiskah, kdo tega ne ve? Ali da je začelo propadati čipkarstvo, ne le pri nas, marveč tudi drugod, temu so še drugi uzroki.

Kakor čitamo v listih, je ta nekdanj tako cvetoča industrija jela propadati posebno v Belgiji, kjer je prišlo že tako daleč, da tamošnje umetnice v čipkariji ne zaslužijo več niti za vsakdanji kruh. Najbolje plačane prve delavke imajo le po dva franka na dan, nižje vrste delo se plačuje pa komaj po 50 ali 60 centimov na dan. Vsled tega se krči številno čipkaric v Belgiji od dne do dne. Prej so zasebne specialitete čipk rabili več posebnih umetnic in vsled tolike marljivosti so belgijske čipke slovele po celem svetu kot prve v tej stroki. No, danes vseh teh specialitet ni več potreba. Zanimivo pa je, kar piše o propadanju čipkarstva znameniti francoski trgovec s čipkami M. Courtiex v Parizu ki pravi: „Križa v čipkarstvu je v Eraniji istotako akutna, kakor v Belgiji in drugod. Uzroki tega nesrečnega položaja pa so ekonomične spremembe in pojevanje bogastva. Prej so si gospe naročale oblačila in plašče za ceno do 10.000 frankov; danes pa se zadovoljijo z desetkrat cenejšimi. Tudi politične spremembe prihajajo v poštev. V dobi cesarstva so ženske nosile mnogo čipk in sicer je bila temu kriva sega onega časa. Republika pa je bolj varčna in nima ukusa za potrato. Nadalje je tudi treba upoštevati kaprice današnje mode. Trgovci založé n. pr. v čipke veliko denarja in naroče mnogo delavk za izvrševanje oblek, okrašenih s čipkami. Kar na enkrat in brez opravičenega uzroka, se spremeni moda in nikdo več ne mara čipkastih oblek. V starih časih je bilo drugače. Ako je tudi stala obleka bogate gospe 10.000 frankov, vendar jo je nosila več let, tudi celo svoje življenje. A danes ni več čipk, a zato požre moda in nepošten fabrikant desetkrat večje svote in na škodi je odjemalec in obrtnik — koristi imata le zviti fabrikant in modri spekulant. Konkurenca strojev s počasnimi, dasi poštenjimi rokami čipkarskih umetnic, pa je postala konečno smrtni udarec industriji, ki je pričala o boljših časih in katere industrije je škoda, da bode popolnoma propadla.

Protiizjava.

V „Soči“ z dne 4. aprila št. 27., me je „Podružnica učiteljskega društva za goriški okraj“, katera je zborovala dne 5. februarja v Sv. Križu, hudo napadla brez vsakega opravičenega uzroka.

Vršil sem pri shodu županov in podžupanov pri Rebku le svojo dolžnost kot župan in zagovornik svojih volilcev, to je davkoplačevalcev, ko sem skupno z drugimi župani in podžupani protestiral proti višji dokladi že tako preobdačenih posestnikov in obrtnikov. Nisem nikakor nasprotoval povišanju učiteljskih plač, menil pa sem in nimam, naj se dobijo drugi viri, ne pa da pride to povišanje na rame že tako preobloženega kmeta in obrtnika.

Kar se tiče mojih študij, je Vaša trditev laž. Za vse druge razžalitve v „Izjavi“ se bodem na pristojnem mestu pritožil, ker vendar mislim, da nima še „napredno“ učiteljstvo patenta, da sme poštenega državljana in davkoplačevalca brez vzroka, kakor mu ljubo, po časopisih žaliti in napadati.

Kar trdite o strogem nadzorstvu, je po mojem mnenju najbrže ravno narobe. To je razvidno iz razbrzdanega dopisa v „Slovenskem Narodu“ od 14. aprila št. 83., v katerem se napada, zarun mene, tudi obče čislana gospoda Bolko ta, večletnega zaslužnega župana črniškega. In to zakaj? Mogoče zato, ker se je kot prvi davkoplačevalec in kot župan ajdovskega okraja predrznil, vdeležiti se brez posebnega dovoljenja učiteljstva, shoda pri Rebku. Kot prvi davkoplačevalec odpade vsekako lep znesek za učiteljstvo, zraven tega pa podpira redno „Šolski Dom“. V zahvalo se ga pa, žalibog, tako impertinentno napada od strani strogo nadzorovalnega učiteljstva ajdovskega okraja.

V prihodnjici pa vloživa ponižno prošnjo pri „visokoizobraženem“ učiteljstvu, da nam blagohotno dovoli zahajati v kako kavarno, se sploh tam svobodno gibati in mogoče milostno tudi kako igro napraviti.

To je pač škandal, ako se predrzne učiteljstvo segati v privatno življenje popolnoma neodvisnih davkoplačevalcev! Ali je tako učiteljstvo strogo nadzorovano, ki se upa v javnost s tako brutalnimi napadi? Kje je izobrazba, omika? In tem ljudem je žalibog izročena naša mladina!

V Gorici, dne 20. aprila 1903.

Jože Vidmar,
župan.

na uresničenje takozvane irske Home-rule-Bill ni misliti v sedanjih razmerah. Glavni protivnik irskih teženj je, kar je pač samoočito, nemški, znani "človekoljub" Chamberlain, ki ima v Angliji še vedno pretežen vpliv in se mu celo kabinetni načelnik Balfour ne more ustavljati. Neki list pravi, da na uresničenje Wyndhamovega načrta ni mogel nihče resno misliti, kdor pozna sedanje razmere v angleških vladnih krogih. To je po mnenju tega lista ravno tako malo mogoče, kakor n. pr. pri nas obnovev Badenijevih jezikovnih naredb od strani kake Baerenreither-Pradejeve vlade ali pa uvedba nemškega državnega jezika po ministerstvu Jaworski-Stransky. Razmere so torej za Irce še vedno skrajno žalostne in nesrečni zatirani narod bo moral še dalje ječati pod jarmom brezvestnih angleških mogotcev.

Italijanska juridična fakulteta v Inomostu.

Že delj časa se čita po raznih listih, da namerava vlada ustanoviti v Inomostu posebno italijansko juridično fakulteto. Proti tej nameri vlade pa so se začeli Nemci v Inomostu oglašati. Tako je sklical te dni župan v Inomostu shod, na katerem je bila sprejeta resolucija, s katero se pozivljajo nemški državni poslanci, da se zavzamejo za nemški značaj vseučilišča v Inomostu in naj skrbijo za to, da se prepreči ustanova italijanske pravne akademije.

Macodonski dogodki.

Rusija in Avstrija nista zadovoljni ne s Turčijo in tudi ne z Bolgarijo. Prvi se očita, da se premalo briga, da bi ukrotila Albance, o drugi pa trdita, da ni pretrgala še vseh zvez z macedonskimi ustaši. Na to sta opozorili Rusija in Avstrija Turčijo in Bolgarijo ter zvrčati vso odgovornost za hude posledice na nju. V Solunu je nastala te dni med prebivalstvom velika razburjenost. Krožijo namreč tam vesti, da nameravajo ustaši pognati v zrak banko, pošto in druge denarne zavode. Zato pa je odredila oblast, da hodijo po noči po ulicah, v katerih stanujejo kristjani, močne vojaške straže. Oblast je tudi izdala poseben manifest, s katerim se opozorja prebivalstvo, naj se ne vznemirja vsled takih govorov. Ali manifest ni nikakor pomiril prebivalstva, marveč je še bolj razburil. Zato je pripravljeno že vse polno družin na beg.

Iz Male Azije dohaja po morju vsaki dan vse polno vojaštva. Vse to vojaštvo je namenjeno za kosovski vilajet.

V Mitrovico je že dospel odlok, ki zaukazuje, da se s smrtjo kaznuje Ščerbinovega morilca Ibrahima.

Prebivalstvo Macedonije.

V Macedoniji je od 2.258.224 ljudij 1.182.036 Slovanov, 499.204 Turkov, 228.702 Grka 128.711 Albancev; ostali so Cincari, španjski Židi, Cigani, Rusi, Čerkezi in nekaj družin tučev. V ostalih delih evropske Turčije so Slovani tako zastopani: Vilajet Drinopolje: skupno prebivalstvo 1.006.500; Slovanov 585.000. Vilajet Kosovo: skupno prebivalstvo 1.073.691; Slovanov 637.600. Vilajet Skutari: skupno prebivalstvo 322.000; Slovanov 70.000. Vilajet Janima 648.000; Slovanov 20.000. — Največja mesta v Macedoniji so: Solun: 118.000 preb.; Bitolj: 37.000 preb.; Skoplje 31.900 preb.; Seres: 28.100 preb.; Prilip: 24.540 preb.; Stip: 20.900 prebivalcev. Nadalje so mesta z 10.000—20.000 preb.: Voden, Veles, Strumica, Tetovo, Ohrid, Ber in Debar. Nadalje je se 34 mest s 1000 do 10.000 prebivalcev.

Zdravko je prišel domov. Denarja, ki so ga bile poslate mati in sestri — je bilo uprav dovolj za železnico; od postaje do Bukovice pa se je privlekel peš.

Bil je prav slabe trave (zdravja), ves shujšan in slab; in moral je vedno počivati ob cesti.

Se ve, upal je, da se zboljša doma in da ozdravi, da se vrne na Dunaj, in zato ni mislil ne na smrt, ne na pokoro.

Pri Gabičevih se ga ustrašijo; saj mu je smrt že gledala iz oči, in smilil se je materi in sestram.

Legel je ter ležal nekoliko dni; potem pa je postopal, najrajši je bil pred hišo in se grel na soncu.

Vaščani so hodili mimo in ga videli. Ali on se ni ozrl na nikogar, imel je pobešeno glavo in držal roke na čelu ter skrival obraz, kadar je prihajal kdo.

Šel je mimo tudi g. kaplan g. župnik; ali ni se zmenil za nju, niti ju pozdravil.

Glej, zdaj ni pušil več, ni imel smeha v ustih, nalez njeza ni ležala

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačale za mesece januar, februar in marec tega leta gospe: Drašek Franja, posestnikova soproga 1 K 80 vin.; Finžger Gizela, nadzornikova soproga 6 K; Irma Fon, tajnikova soproga 6 K; Hrovatin Antonija, nadučiteljeva soproga 3 K; Kaučič Karla, trgovčeva soproga 6 K; Kopač Marija, trgovčeva soproga 15 K; Papež Milena, asistentova soproga 3 K; Santel Avgusta, profesorjeva soproga 3 K; ter gospe: Bizjak Bernardina, Estera in Rožica po 60 vin.; Havel Štefanka 1 K 20 vin.; Kranjec Marija 3 K; Schweckler Amalija 6 K; Santel Danica in Henrika po 60 vin.

Presrečna hvala vsem darovalkam in obilno posnemalk!

Nemško-slovenska zveza na Kranjskem. — Da je narodno-napredna stranka na Kranjskem sklenila z Nemci zvezo, ki je rodila pri občinskih volitvah v Trzinu grdo narodno izdajstvo, to je bilo dokazano z neovrnjenim dokumentom. Tako zvezo je obsojalo vse časopise, ki ma je še količkaj mami na obanku slovenskega naroda. Slovenskemu časopisu, ki je tako zvezo obsojalo, se je pridružila zadnji čas tudi ugledna praška „Politik“, ki je v ta namen na velikonočno soboto priobčila članek pod naslovom: „Der Anfang vom Ende.“ Ta članek pa je tako zmešal možgane ljudem okolo „Slovenskega Naroda“ ter jih tako razburil, da so začeli kakor blazni okoli sebe brati na desno in na levo, tako, da se jim mora smijati vsak razsoden človek. Kdor se hoče o tem pripricati, čita naj dotična dva članka, katera je priobčil „Sl. Narod“ kot odgovor na zgoraj omenjeni članek „Politike“. V zadnjem svojem članku pa je mahnil „Narodov“ članek s svojo surovo gorjačo tudi po dr. Gregorčiču, ter zapisal te-le besede: „In ko je na Goriškem falitni dr. Gregorčič z zvezo, katero je sklenil z Lahi, zlezel v državni zbor in deželni odbor, je-li „Politik“ tulila proti omenjenemu klerikalnemu politiku tako, kakor tuli dandanes proti nam in napredni stranki? — Tu očita torej „Narodov“ članek dr. Gregorčiču, da je sklenil z Lahi zvezo. To isto je očitala dr. Gregorčiču svoječasno tudi „Soča“. Kakor smo pa takrat rekli „Sočinemu“ članarku, da ostane toliko časa podli falot, dokler nam ne dokaže resničnosti te svoje trditve, istotako rečemo danes tudi „Narodovemu“ članarku, da je in ostane podli falot, dokler nam ne dokaže, kje, kdaj in kako da je dr. Gregorčič sklenil z Lahi kako zvezo.

Velikonočni piruhl. — Pod tem naslovom smo v predzadnji številki našega lista prinesli vest, da so nekateri zasebniki z denarjem, katerega je dala ljubljanska kreditna banka kupili goštilno „Pri Jelenu“ ter da je „Trgovska obrtna zadruga“ tudi z denarjem, katerega je baje posodila ista ljubljanska kreditna banka, kupila hotel „Pri južnem kolodvoru“. Ker je hotela „Soča“ označiti te kupčije za piruhe vsem goriškim Slovincem, povedali smo, da so te kupčije piruhi le za tiste osebe, ki so pri teh kupčijah prizadete, ali nikakor ne piruhi za vse goriške Slovence. Pristavili pa smo, da želimo vsem prizadetim pri omenjenih kupčijah najboljši vseh in da bi naj bile kupčije, katere so sklenili za nje, res piruhi in ne klopote, kar pa ni popolnoma izključeno, posebno zaradi tega ne, ker je „Soča“ piruhe preveč „po-farbala“. In pri tem kar smo takrat pisali, ostajamo tudi danes in ponavljamo,

dimka (lula) — zdaj ni držal več litra piva v rokah.

Ta pobeljeni grob je bil že izgubil svoj blesk, videti je bilo kosti in meč, gnjiloba in trhljivost; duša je bila še v tej puhlini, ali morda istotako skažena in popačena.

Gabičevim se je hudo godilo. Mati in hči ste še manj prisluzili, ker ste morali služiti tudi bolnikoma. Ona sta zahtevala take hrane, ki je ni bilo mogoče pripraviti; zahtevala sta zdravnika in zdravil; ali v hiši ni bilo krajcarja, oče ni imel nič, sin tudi ne. Prodali so obleko, oče je zastavil svojo uro, sin je dal svojo praznično obleko — izginil je kos za kosom — vse je šlo, a potreba in beda je začela iznova.

Zdaj ni ostalo drugega, nego iskati pomoči pri dobrih ljudeh v vasi. Ali kdor je dal, je dal enkrat, v drugo se je že izgovarjal, a v tretje je dejal, da oče in sin nista niti vredna pomoči; kazal je na njihuno življenje in pohujšanje, ki sta ga dajala; zlasti pa se je srdil na sina,

da je nevarnost, da bi piruhi postali klopotei tem večja, čim bolj jih bo „farbal“ klepetec iz Gosposke ulice. Toliko in nič več v odgovor na vsa zavijanja naših besed v zadnji „Soči“ in njeni „neustrasni“ školski prijateljici.

Volitev v centralni odbor c. kr. kmetijske družbe. — Kakor smo že zadnjič poročali se je vršila v soboto na tukajšnji c. kr. kmetijski družbi volitev 7 članov v centralni odbor te družbe iz odseka za mesto Gorico in goriško okolico. Izvoljeni so bili italijanski kandidati s 104 glasovi proti 38, katere slednje so oddali slov. člani za slovenske kandidate. Pri ti volitvi pa so se Italijani zopet jedenkrat pokazali v pravi italijanski luči. Sicer pa je postala c. kr. kmetijska družba po smrti prejšnjega njenega predsednika, nepozabnega grofa Franceta Coroninija, vse kaj drugega, ko kmetijska družba in se vsak dan bolj umiče svojemu pravemu cilju. Pa preidimo k stvari. Volitev v soboto vršila se je po pristnem italijanskem pravilu: osar tutto. Volilna komisija, kateri je predsedoval sam predsednik in deželni glavar vit. dr. Pajer, ni hotela pripustiti k glasovanju slovenskih članov, ki niso imeli pri sebi izkaznice, da so plačali letošnjo udnino, četudi jih je vabilo predsedništvo s posebnim vabilom k volitvi. Opomniti moramo namreč, da se ni pri enakih volitvah do sedaj še nikdar zahtevala taka izkaznica. Ker so pa nekateri slovenski člani že pred volitvijo slutili, da se nekaj takega plete za kulis mi, podali so se pred volitvijo v društveno pisarno, da bi plačevali svojo udnino. Ali glej: blagajnika ni bilo nikjer najti, čeravno je bilo to ob uradni uri in bi moral biti blagajnik strankam na razpolago. Očividno je torej, da se je kdo tako spozabil, da se je iz strankarskih namenov poslužil tako nizke mabinacije, ki dovolj jasno priča, na kakih stopinjah dostojnosti mora stati oni, ki se v dosego strankarskih namenov zateka k takim sredstvom. Umljivo je samo ob sebi, da je nastala med slovenskimi člani največja razburjenost in da je moral dr. Pajer čuti marsikatero grenko ali popolnoma zaslužno besedo iz ust slovenskih članov. Ta volitev pa je jasno dokazala, da Slovincem na tem polju ne bo mogoče več dalje orati z Italijani ter da bodo morali skrbeti, da bodo koristili slovenskega kmečkega prebivalstva, katero se nahaja v nasi deželi v ogromni večini, zastopane drugod in ne več v taki družbi, kakršna je postala goriška c. kr. kmetijska družba, odkar so se zgodile velike premembe v njenem predsedništvu.

Kaj takega pa ne more odbravati noben pravi rodoljub. — Na kmetijsko kemičnem poskušališču v Ljubljani je bilo razpisano mesto asistenta. Za to mesto je bilo več prosilcev Slovincem in med njimi tudi jeden Čeh. Kuratorij, ki obstoji iz štirih slovenskih in treh nemških članov, pa ni podelil mesta ne domačinu Slovincu in tudi ne Čehu, pač pa je podelil Nemcu, ki ni slovensčine zmožen. To postopanje pa je jako razburilo slovenske tehnike. Zaradi tega poslali so v slovenske liste protestno izjavo, katero pa je „Slovenski Narod“ še le po dolgem obotavljanju sprejel kot poslano z opombo, da ne prevzame uradništvo nobene odgovornosti za vsebino izjave. Tako postopanje „Slovenskega Naroda“ pa je slovenske visokošolce jako ogorčilo in so po pravici dali duška ti svoji jezi na protestnem shodu, katerega so imeli v zadevi omenjenega imenovanja pretekli petek. Pri ti priliki pala je marsikatera ostra beseda na adresu „Sloven-

da je surovež in napuhnjeneč in da se je vedel slabo, kadarkoli je bil doma.

Obrneta se na občino; ali ta je odrekla, češ, da ne more storiti nič za nju, ker da mora plačati za sina v bolnici na Dunaju, če se ne bo dal zvaliti ta dolg na njih halupo (hišo).

Hoteli so si kaj izposoditi; ali niso imeli kaj. Hiša je bila že itak zadolžena, mnogo ni bila vredna, in dvomili so, ali bi ostalo še kaj, ko bi jo prodali.

Mati je šla beračit v sosednje vasi, pa jima kuhala juho iz skorij in krompirja, ki ga je bila prinesla domov, sestra pa je delala v enomer, da bi ju obvarovala vsaj glada.

Tudi sestra, žena mizarjeva, je storila, kar je mogla; ali naposled je vendarle prišla lakota. Njijuna bolezen je napredovala, sin je bil slabši nego oče, in morali so iskati pomoči — v župnišču.

Prišel je g. župnik. Ali nista ga sprejela uljudno — niti oče niti sin. Govoril je z njima ter se prepričal, kakšna

skega Naroda“ in njegovih somišljenikov. Prav umestna je bila tudi opazka, kako abotno je v „Slovenskem Narodu“ vpilje nad dr. Körberjem in nad predsednikom graškega višjega deželnega sodišča, ako ta dva kakega Nemca imenujeta, dočim imenuje kuratorij, v katerem sedi večina slovenskih članov istotako na Kranjskem deželnem zavodu za uradnika Nemca, mesto domačina Slovencea. Naj se zavija stvar kakorkoli, takega postopanja slovenske večine kuratorija kmetijsko kemičnega poskušališča v Ljubljani, ne more zagovarjati noben pošten rodoljub.

Slana. — Česar smo se bali, se je, žal, vresničilo. V nedeljo in ponedeljek imeli smo hudo slano po vsej goriški okolici, po vipavski dolini in po Brdih. Od vseh strani nam dohajajo žalostni glasovi o velikanski škodi, katero je prizadela slana na sadju, na trtah in na raznih drugih poljskih pridelkih. Posebno hudo je osmodila krompir v občinah St. Andrež, Vrtojba in St. Peter. V teh občinah sadijo namreč naši kmetje vse polno zgodnjega krompirja, katerega razpošiljajo potem v severne kraje in je ta za nje skoro glavni pridelek. Tudi murvino perje je slana močno poškodovala in bo to za svilorejce od velike škode. V noči od sobote na nedeljo zmrazilna je voda po lužah in jarkih. V nedeljo zjutraj ob 7. uri je kazal toplomer jedno stopinjo pod ničlo. Včeraj pa je stalo srebro ravno na ničli. Sneg po naših bližnjih višavah še vedno ni skopnel popolnoma in nevarnost za slano ni še nikakor odstranjena. Po Brdih in po okolici so sicer v nedeljo zjutraj in v ponedeljek ljudje kadili, da bi z dimom odgnali slano, ali vspeh je bil baje neizdaten. — Toliko o slani le na splošno. Mogoče da dobimo za prihodnjo številko o nji in njenih posledicah natančnejša poročila od naših prijateljev.

„Katoliško društvo slovenskih učiteljev“ je imelo dne 28. prosinca zborovanje, pri katerem je c. kr. učiteljica, gospa Dolores Gartner prebrala svoj spis „o umetnosti v šoli“. Živahnemu članju, iz katerega se je poznalo, da čitateljica izraža svoje lastne misli in subjektivno prepričanje, so poslušalke sledile z očividnim zanimanjem.

Dne 1. in 2. svečana so društvenice pele pri blagoslovu v cerkvi sv. Ignacija v proslavo papeževe petindvajsetletnice.

Dne 18. svečana je duhovni voditelj, preč. g. župnik Ivan Kokošar govoril o pravem prerokovanju in pravih čudežih, dne 20. svečana pa o metodiki v petju.

Dne 11. sušca je predsednica predavala v Dienstervegu do dobe njegovega pozivanja v Berlin, dne 25. sušca pa početnem zemljepisnem pouku. Ta predmet bode nadaljevala dne 26. aprila ob 10. uri predp.

Dne 29. aprila ob 5. uri pop. bode slovesno zborovanje na čast petindvajsetletnice sv. Očeta Leona XIII.

Iz Kožbane nam pišejo: Inteligenca iz Mirnika in z Golobrdja, napravila je, kakor je znano, utok proti našim občinskim volitvam, ki so se izvršile dne 18. decembra 1902. Koliko kvintalov neresničnosti so ti inteligentni modrijani nagromadili v svojem utoku, nočemo zdaj omenjati. Povemo pa le to, da niso mogli rekurenti niti jednega nezakonitega slučaja dokazati, na katerega bi se moglo opirati c. kr. namesništvo v Trstu, ako bi hotelo razveljaviti volitve. Kakor v „Soči“ in v „Primorcu“, trobili so v svojem utoku, da je zmagala županova stranka le vsled agitacije in sicer protizakonite agitacije. Ko sta zatrobila „Soča“ in „Primorec“ to laž v svet, nismo se

pomoč jd tu najbolj potrebna; in začel jima je pošiljati krepko govejo juho.

Ko je prišel v drugo, bila sta že bolj uljudna. Zahvalila sta se mu, ter povedala, kako dobro jim je storila juha.

Župnik ju ni zapustil. Dobilava sta juho, pa tudi on je prihajal večkrat ter se zadrževal vedno dalje pri njiju.

Lahko si mislimo, o čem je govoril z njima in kaj jima je polagal na srce. Ali morda komu ne pride na um, da jima ni opomnil niti enkrat, kako sta ga prej žalila in mu nagajala, pa mu odrekala vsako spoštovanje, da, celo navadno pozdravljanje.

Čakal je, da sama prideta na to. In dočakal je. Sin je začel prej nego oče, ker je bil bliže smrti. Spoznal je svoje pregreške, obžaloval jih ter prosil odpuščenja svojega dobrotnika-duhovnika, ki se ga je usmilil tedaj, ko se nihče ni zmenil zanj; pa mu je skrbel za telo in dušo, mu prinašal tolažbo in ga naposled pomiril tudi z Bogom.

(Konec pride.)

Loterijske številke.

18. aprila.

Trst 31 43 35 70 55
Linc 27 66 7 42 80

Št. 490.

Razglas!

Pri podpisnem županstvu odda se dne 25. aprila t. l. od 11. ure predpoludne do poludne potom zmanjševalne dražbe zvišanje oziroma poprava cerkve sv. Ivana na Volčjemgradu.

Delo je cenjeno na 2300 kron in vsak ponudnik mora položiti pri dražbi 10 odstotno varščino prevdarjene cene.

Načrt, proračun, dražbeni pogoji in vse drugo se lahko ogleda v občinski pisarni v Komnu ob uradnih urah.

Županstvo v Komnu.

dne 15. aprila 1903.

Župan:
Švara.

Na prodaj je enonadstropna hiša

v Gorici,
v ulici Torrione št. 8,
po jako zmerni ceni.

Več se poižve pri lastniku hiše istotam.

Krojaška mojstra
Čufer & Bajt
v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.
Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

TISKA:

Časopise
Knjige
Diplome
Trgovske račune
Cenike
Vabila za veselice
Pisma s firmo
Razne etikete
l. t. d.

**NARODNA =
= TISKARNA**
v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko
stroko spadajoča dela in
izvršuje v moderni in okusni
obliki po tako nizkih cenah
da se ne boji nikake
konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate
Sprejemnice
Računske sklepe
Pobotnice
Razne posetnice
Poročnice
Osmrtnice
l. t. d.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.
Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHEME“, Gorica, tekališče Josipa Verdija št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo.

Vsak teden nov program!

Od 19 do 25. aprila

Cesar Franc Jožef pri zadnjih avstrijskih vajah. Spuščanje broda v morje. Prizori iz pomorskih vojnih vaj.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odprto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in vojaki do narednika 20 vin.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

priatna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briških, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ivan Bednařik
priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

15%

pod navadno ceno
razprodaja
radi poznega zimskega časa

J. Zornik
Gorica, Gosposka ulica 7,
vse zimsko blago, kakor n. pr. krasne volnene šerpe, rute, podobke, vsakovrstno Jaegerperilo, rokavice, nogavice, bluze, volno, kožuhovino, zimske čevlje itd. — Nikdo naj ne zamudi te lepe prilike za ceni nakup!

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,
krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže pomladansko blago, lastni izdelek gotovih oblek in površnih sukenj. Cene prav solidne!

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobijo tudi testenine trdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

„Krojaška zadruha“

Gorica,
Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prti, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izbi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chiffona in prtenine, hlačevine, volnene odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drobnin.

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštne prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno in solidno postrežbo!

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa tiskarska in sobota ob 11. uri predpolno za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nonskih ulicah in Leban na Verhjevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini b. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Divide et impera!

(Z dežele.)

Slovenci smo vendar srečno prijarali do one točke, na kateri so nas hoteli imeti vedno na naš narodni pogin prezeči naši politični sovražniki.

Gredoč za svojim stalnim smotrom, ki je izražen v besedah »déli in vladaj!«, so dosegli ono, po čemer so hrepeneli: razkosali so nas, da nas razkosane, ložje obvladujejo.

Po tem geslu se naši pravi sovražniki ne ravnaajo le danes, marveč ravnali so se po tem geslu že v davnih časih, ko so stali Slovani v bojih zoper surove, nenasitne Germane. Vsikdar je bila taktika divjih Tevtonov proti četam Slovanov ta, da zapalijo med njimi notranje strankarstvo in jih tako store nesložne med seboj, nemočne za odločilen upor. Kdor le količkaj pogleda v zgodovino Slovanov, našel bode potrjeno resnico teh besedij. Med Slovani vseh dob se je našlo užaljenih sebičnih bedakov, ki so iz nizkotnih nagibov raje izdali svoj rod nego pa da bi se bili odpovedali osebnim, splošnosti prav nič hasnečim koristim.

Reči moramo sicer, da zvijačni Germani delajo po tem geslu tudi nasproti drugim narodnostim. Kamorkoli pogledamo, povsodi vidimo nemške, odnosno germanske politične intrigante in od njih najete izdajice, kako hujskajo stranke in cepijo jednotne narodne organizacije. Bodisi da intrigirajo med poldivjimi narodi južne Amerike in uprizarjajo s svojimi zahrbnimi igrami krvave revolucije in imajo od njih koristi za svoje naseljenje, — bodisi da mečejo bakljo razdora med civilizovana nenemška ljudstva Evrope, — povsodi in prav povsodi vidimo pri nevarnih političnih igrah vmes germansko roko.

Ni treba, da baš kažemo na onega nemškega trgovca Leitnerja, ki je v Zapešiču na Hrvaškem nahajal tri-deset slovanskih kmetov zoper madjarsko zastavo in tako vprizoril v mali neznatni vasi protimadjarsko revolucijo, ki bode drago stala tamošnje ljudstvo, — imamo nešteto drugih dokazov naše politične dobe pred seboj, kako neumorno se prizadevajo naši najnevarniši politični nasprotniki, da nas po gorenjem geslu razdvajajo in vladajo med nami.

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Češki: V. Hlinka.

(Dalje.)

Begala je iz ene službe v drugo. Kjer ni smela pohajati in potepati se, tam ni vztrajala. Govorila je že nemški, se ve da slabo. Pustila je že prvega ljubimca, pa si dobila drugega, in si izbirala vedno bolj imenitne. Naposled je naletela na Zdravka, in tega se je držala zdaj, on pa nje. Obiskala sta skupno Bukovico, dasi še nista bila poročena, in nista se sramovala tega.

Pač pa so se sramovali za to drugi, posebno mati in sestra; in tudi — oče se je že začel sramovati.

Bil je zdaj ubožec, stiskalo ga je pomanjkanje, sin mu ni pomagal, nego le hčeri in mati. Starejša se je poročila, imela je za moža mizarja, ki ga je dolgo čakala; mlajša pa je bila pri roditeljih doma, ker se ni bilo ključavničarja, ki bi bil vzprejel očetovo rokodelstvo.

Vsakega pravega slovenskega rodoljuba mora v srce boleti narodno izdajstvo, katero pojavlja vodstvo takozvane »narodno napredne« ali kakor jo Nemci ironično laskavo nazivljajo: »slovensko-radikalne« stranke na Kranjskem.

Dolgo so bili naši bratje na Kranjskem za tamošnje Nemce neprodiren zid, ki je branil malo slovensko trdnjavo. Že so obupavali tevtonski oblegovalci, da se jim ne posreči zavzeti naš trdni nasip, — ali glej! šine jim v glavo pametna misel: bakljo razdora treba vreči med nje v trdnjavo in prej ko slej padejo — zbegani in nejedini — sami v roke premetenim oblegovalcem! Hitro so našli nekaj Judežev v onih vrstah, ki korakajo »prvi« pod narodnim praporjem, t. j. ljudi, ki so se rajši zapisali sovražniku, nego bi se odrekli sebičnim ciljem in onemu načinu političnega delovanja, ki je popolnoma nasproten koristim slovenskega ljudstva.

In kaj vidimo kod sad takega obnašanja slabotnih slovenskih značajev?

To, da glasilo Jurčičevo in Tomšičevo podpira nemške kandidate v čisto slovenskih občinah ter zagovarja nemško stvar; da to glasilo danes niti ne sprejema več dopisov onih svojih pristavev na najnevarniših političnih točkah »osrednje slovenske domovine«, kateri ne soglašajo z narodno izdajsko zvezo svojega vodstva v Ljubljani; da so odprte duri uredništva tega glasila prvim pan-germanom na Kranjskem ter da je nemška stvar dozorela že tako daleč, da se morejo dogajati stvari, kakor je imenovanje jednega prvih vsenemških kričarjev na javnem zavodu — nasproti zmožnejšim slovenskim prosilcem! —

O znanem pismu najbolj zagrozenega renegata nove dobe, barona Schwegla v zadevi tržiških volitev, so cenj. čitatelji »Gorice« že čitali, nad katerem se zgražajo tudi poštene nemški listi. Treba je pa pibiti, da se glasilo »slovenskih radikalcev« vede posebno sumljivo, ako se mu od katere koli strani pove resnica, katero se tu in tam skriva pod krinko »pristine narodnosti«. Tako vedenje pa je zadnja postaja v narodno-moralnem propadanju, postaja, na kateri se že lahko stavi prognoza za najbližjo bodočnost ljudi, ki so dospeli do nje.

zaslužil kak kajcar, zapil ga je za zganje. Mati in hči ste delali v potu svojega obraza, da bi se preživeli, pa hodili na dnino in delali pri ljudeh, pa vendar je šlo Gabičevim le slabo.

Prišel je sin in videl je to, in z njim tudi njegova draga. Zdaj ju ni nič veselilo tu, zatajevala sta očeta in mater, malo sta bila pri njiju, ampak le na krčmi, ali kje drugé, pa hodila v mesto in se potikala po vasi in okolici.

V Bukovici nista ostala dolga; ljudje se niso zmenili za njiju, in jima kazali svojo nevoljo na vse možne načine; oče je hotel denar, mati ju je opominjala, ter ju karala, a g. župnik je dejal, da ju ne bo trpel v župniji, če se ne izkažeta s poročnim listom.

Zdravko se je razsrdil, in grdil župnika, da je nazadnjak, mračnjak, da ne vé, kaka šega je na Dunaju in hoče delati z Dunajčanom kakor z domačinom.

Dà, Zdravko je govoril zaničljivo o vseh duhovnikih. Ne in ne — on se duhovniku ne odkrije; do smrti ga ne po-

Zakaj se pečamo z zadevami, ki se osobito tičejo naših kranjskih bratov? Zato, ker v strogo političnih rečeh se čutimo tako jedine s svojimi »osrednjimi brati« Slovenci, kakor se čutimo z vsemi ostalimi avstrijskimi Slovani. Gorje, ako bi se tako ne čutili, potem bi bili naši nasprotniki že dosegli svoj namen. Žalostno bi bilo, ako bi se Slovani ne zavedali namenov naših nasprotnikov, gredočih za tem, da nas razdvoje in potem toliko gotoveje podjarmijo. Marsikaj je nasprotnik že dosegel tu pri nas vsled izdajkega delovanja sebičnežev in v so-sedni pokrajini, vendar tolaži nas posebno to, da je ogromna četa pravih narodnih bojevnikov na delu zoper sovražnika v lastnem in tujem taboru, in da se ta četa od dne do dne množi, po onih, ki so bili zapeljani, a katere je spoznanje o tej nevarnosti za naš obstanek dohitelo še ob — enajsturi.

Prepričani smo, da narodna zavest, katero »narodno-radikalna« (?) stranka povsod duši, vzplamti v narodu z novim ognjem ter da narodno in krščansko prepričanje bo zopet družilo in navduševalo naše bojne čete. V to pomozi Bog in poštenost slovenska!

Politični pregled.

Deželni zbor štajerski.

Dež. zbor štajerski sešel se je na kratko zasedanje. V tem zasedanju izvolili so se razni odseki. V vsakih teh odsekih je izvoljen po jeden slovenski deželni poslanec. V deželni odbor bil je od Slovencev izvoljen posl. Robič. Rokitskijeva stranka je glasovala s Slovenci. V deželnem zboru je prodrlo vkljub ugovorom od strani slovenskih deželnih poslancev nemško žensko učiteljšče v Mariboru, v katerih imenu sta govorila Žičkar in Hrašovec. Katoliška nemška stranka je glasovala proti Slovincem.

Parlamentarna kriza na Ogrskem.

V soboto so prišli na Dunaj ogrski minist. predsed. pl. Szell, domobranski minister Feyerwary, minister Vlassics in predsednik ogrske posl. zbornice grof Appony. Prišli so zaradi ogrske parlamentarne in politične krize, ki se mora te dni rešiti.

Društvo visokošolcev »Corda Fratres«.

Te dni je zborovalo v Palermu društvo visokošolcev »Corda Fratres«, ki je nekako internacionalno in katerega udje so tudi avstrijski visokošolci. Pri ti priliki došlo je temu društvu pismo Ricciottija

njih službo božjo in svete obrede. To da je le prevara; in da je to spoznal in slišal to od mož, ki so modrejši nego duhovniki; in je bral to v nemških knjigah in imenitnih časnikih, kakoršnih Čehi še nimajo ne.

In odšla sta iz Bukovice, nikdar več — sta rekla — se ne prikažeta tje. Oče je očital sinu, da nima ljubezni do njega, da ga zametuje in mu nič ne dá; mati in sestra so plakale, pa molile za-nj, da bi ga Bog razsvetlil in preobrnil. G. župnik pa je dél o njiju: »To sta pobeljena groba, in ko se odlušči to belilo in odpade, tedaj ostane od njiju le pepel, bedni in smrdljivi prah. O, da bi se vrnila k Bogu, se sprijaznila z njim ter rešila dušo!«

IX.

Ključavničar Gabič je hiral vedno bolj; več je ležal, nego hodil in sedel. Rad bi bil jedel, rad bi bil pil; ali jesti so mu dajali, kar so imeli, in piti je moral vodo — za žejanje mu nihče ni

Garibaldija, v katerem pozivlja italijanske visokošolce, naj se organizujejo v to, da se konečno održejo od Avstrije, Dalmacija, Istra, Trst, Goriško in južno Tirolsko.

Car v Rimu.

Pred par tedni so poročali listi, da je ruski car za zdaj opustil misel, podati se v Rim. Te dni pa krožijo po listih zopet vesti, da se ruski car že v mesecu maju poda v Rimu.

Kartuzijani in francoski ministerski predsednik Combes.

Veliko sanzacijo je povzročila te dni na Francozkem vest, ki je krožila po nekaterih francoskih listih in v katero je zapleten sin ministerskega predsednika Combesa, ki je tajnik v notranjem ministerstvu. Listi so namreč poročali, da je neka vplivna oseba ponudila kartuzijanom vspešno posredovanje v zadevi avtorizacije, ako ji red izplača za to takoj 300.000 frankov, ki jih dobi dotična parlamentarna skupina, ki bo v zbornici podpirala prošnjo kartuzijanov, po tem pa še 200.000 frankov v volilni fond za dotično stranko. Da je bila ta zahteva res stavljena, potrjuje po poročilu pariških listov kartuzijanski duhovnik Rey. Prior je seveda to ponudbo odklonil. Isto potrjuje urednik lista »Petit Dauphinois« Besson, ki sicer imena dotične osebe še ne navaja, a se iz vse afere razvidi, da tiči za njo sin ministerskega predsednika Edgar Combes, tajnik v notranjem ministerstvu. Mož je brzkone potreboval denarja, in kje bi ga bil lažje dobil nego tu, ko bi mu nakana ne bila izpodletela.

Francoske kongregacije.

V St. Laurentu so v petek uradno zaprli in zapečatili veliko tovarno likerjev »Chatreuse«, last redovnikov kartuzijancev.

Oče Rey, ki je vpisan kakor lastnik tovarne, je proti temu postopanju protestiral. Množica je pred tovarno demonstrirala v prilog redovnikov.

V petek je došel v Pariz Josip Besson, glavni urednik lista »Petit Dauphinois«, da bo od preiskovalnega sodnika zaslišan glede onih člankov, v katerih se zatrjuje, da je neka visoka vladna oseba obljubila izposlovati kartuzijancem avtorizacijo proti dvem milijonom frankov odškodnine.

Besson hoče dokazati, da je bila dotična oseba res Edgar Combes, sin sedanjega ministerskega predsednika

Angleži in Ircl.

Najnovejša poročila iz Londona javljajo, da se, žal, tudi državnemu tajniku za Irsko Wyndhamu ne bo posrečila akcija, ki jo je pred njim zamen poskušali izvesti v prilog zatiranim Ircom razni odlični voditelji tega naroda. Da, prišlo je sedaj že tako daleč da mora imenovani Wyndham sam izjavljati, da

Sin ni ničesar več pošiljal z Dunaja; niti vedeli niso, kje prav živi. Oče mu je bil pisal, ali pismo je prišlo nazaj z opazko, da Zdravko Gabič ne stanuje več kjer poprej, in da se ne vé, kje je. In od tega časa se ni čulo nič več o njem.

To je trajalo dve leti. Kar dobijo od Zdravka list, v katerem je pisal, da je na Dunaju v bolnišnici, da potrebuje denarja in da prosi, naj mu pomorejo.

Ali niso mogli pomagati, oče pa ne bi hotel, ko bi tudi bil mogel. Vendar so zbrale mati in hčeri poslednje krajcarje, ter si še izposodile, da bi vendar pomagale ubogemu bolniku.

Taka je materina in sestrinja ljubezen, če izhaja iz krščanske čutečega in usmiljenega srca!

Zdravko je dobil denar; bil je ginen in stožilo se mu je po domačiji. Izpustili so ga iz bolnice, ali moralo se je plačati za to. In ko ni imel ničesa, dobila je občina bukoviška nalog, naj nekaki se plačilo — na nji ga istari-

na uresničenje takozvane irske Home-rule-Bill ni misliti v sedanjih razmerah. Glavni protivnik irskih teženj je, kar je pač samoobsebi umevno, znani „človekoljub“ Chamberlain, ki ima v Angliji še vedno pretežen upliv in se mu celo kabinetni načelnik Balfour ne more ustavljati. Neki list pravi, da na uresničenje Wyndhamovega načrta ni mogel nihče resno misliti, kdor pozna sedanje razmere v angleških vladnih krogih. To je po mnenju tega lista ravno tako malo mogoče, kakor n. pr. pri nas obnovev Badenijevih jezikovnih naredeb od strani kake Baerenreither-Pradejeve vlade ali pa uvedba nemškega državnega jezika po ministerstvu Jaworski-Stransky. Razmere so torej za Irce še vedno skrajno žalostne in nesrečni zatirani narod bo moral še dalje ječati pod jarmom brezvestnih angleških mogotcev.

Italijanska juridična fakulteta v Inomostu.

Že delj časa se čita po raznih listih, da namerava vlada ustanoviti v Inomostu posebno italijansko juridično fakulteto. Proti tej nameri vlade pa so se začeli Nemci v Inomostu oglašati. Tako je sklical te dni župan v Inomostu shod, na katerem je bila sprejeta resolucija, s katero se pozivljajo nemški državni poslanci, da se zavzamejo za nemški značaj vseučilišča v Inomostu in naj skrbijo za to, da se prepreči ustanova italijanske pravne akademije.

Macedonski dogodki.

Rusija in Avstrija nista zadovoljni ne s Turčijo in tudi ne z Bolgarijo. Prvi se očita, da se premalo briga, da bi ukrotila Albance, o drugi pa trdita, da ni pretrgala še vseh zvez z macedonskimi ustaši. Na to sta opozorili Rusija in Avstrija Turčijo in Bolgarijo ter zvrčati vso odgovornost za hude posledice na nju. V Solunu je nastala te dni med prebivalstvom velika razburjenost. Krožijo namreč tam vesti, da nameravajo ustaši pognati v zrak banko, pošto in druge denarne zavode. Zato pa je odredila oblast, da hodijo po noči po ulicah, v katerih stanujejo kristjani, močne vojaške straže. Oblast je tudi izdala poseben manifest, s katerim se opozorja prebivalstvo, naj se ne vznemirja vsled takih govoric. Ali manifest ni nikakor pomiril prebivalstva, marveč je še bolj razburil. Zato je pripravljeno že vse polno družin na beg.

Iz Male Azije dohaja po morju vsaki dan vse polno vojaštva. Vse to vojaštvo je namenjeno za kosovski vilajet.

V Mitrovico je že dospel odlok, ki zaukazuje, da se s smrtjo kaznuje Ščerbinovega morilca Ibrahima.

Prebivalstvo Macedonije.

V Macedoniji je od 2,258,224 ljudij 1,182,036 Slovanov, 499,204 Turkov, 228,702 Grka 128,711 Albancev; ostali so Cincari, španjski Židi, Cigani, Rusi, Čerkezi in nekaj družih tujcev. V ostalih delih evropske Turčije so Slovani tako zastopani: Vilajet Drinopolje: skupno prebivalstvo 1,006,500; Slovanov 585,000. Vilajet Kosovo: skupno prebivalstvo 1,073,691; Slovanov 637,600. Vilajet Skutari: skupno prebivalstvo 322,000; Slovanov 70,000. Vilajet Janima 648,000; Slovanov 20,000. — Največja mesta v Macedoniji so: Solun: 118,000 preb.; Bitolj: 37,000 preb.; Skoplje 31,900 preb.; Seres: 28,100 preb.; Filip: 24,540 preb.; Stip: 20,900 prebivalcev. Nadalje so mesta z 10,000—20,000 preb.: Voden, Veles, Strumica, Tetovo, Ohrid, Ber in Debar. Nadalje je se 34 mest s 1000 do 10,000 prebivalcev.

Zdravko je prišel domov. Denarja, ki so ga bile poslale mati in sestra — je bilo uprav dovolj za železnico; od postaje do Bukovice pa se je privlekel peš.

Bil je prav slabe trave (zdravja), ves shujšan in slab; in moral je vedno počivati ob cesti.

Se ve, upal je, da se zboljša doma in da ozdravi, da se vrne na Dunaj, in zato ni mislil ne na smrt, ne na pokoro.

Pri Gabičevih se ga ustrašijo; saj mu je smrt že gledala iz očíj, in smilil se je materi in sestrama.

Legel je ter ložal nekoliko dni; potem pa je postopal, najrajši je bil pred hišo in se grel na solcu.

Vaščani so hodili mimo in ga videli. Ali on se ni ozrl na nikogar, imel je pobešeno glavo in držal roke na čelu ter skrival obraz, kadar je prihajal kdo.

Šel je mimo tudi g. kaplan g. župnik; ali ni se zmenil za nju, niti ju pozdravil.

Glej zdej ni ničel več ni imel

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačale za mesece januar, februar in marec tega leta gospe: Drašček Franja, posestnikova soproga 1 K 80 vin.; Finžger Gizela, nadzornikova soproga 6 K; Irma Fon, tajnikova soproga 6 K; Hrovatin Antonija, nadučiteljeva soproga 3 K; Kaučič Karla, trgovčeva soproga 6 K; Kopač Marija, trgovčeva soproga 15 K; Papež Milena, asistentova soproga 3 K; Šantel Avgusta, profesorjeva soproga 3 K; ter gospe: Bizjak Bernardina, Estera in Rožica po 60 vin.; Havel Štefanka 1 K 20 vin.; Kranjec Marija 3 K; Schweckler Amalija 6 K; Šantel Danica in Henrika po 60 vin.

Presrečna hvala vsem darovalkam in obilno posnemalk!

Nemško-slovenska zveza na Kranjskem. — Da je narodno-napredna stranka na Kranjskem sklenila z Nemci zvezo, ki je rodila pri občinskih volitvah v Trzinu grdo narodno izdajstvo, to je bilo dokazano z neovrnim dokumentom. Tako zvezo je obsojalo vse časopisje, ki mu je še količkaj mar na obanku slovenskega naroda. Slovenskemu časopisju, ki je tako zvezo obsojalo, se je pridružila zadnji čas tudi ugledna praška „Politik“, ki je v ta namen na velikonočno soboto priobčila članek pod naslovom: „Der Anfang vom Ende“. Ta članek pa je tako zmešal možgane ljudem okolo „Slovenskega Naroda“ ter jih tako razburil, da so začeli kakor blazni okolo sebe brcati na desno in na levo, tako, da se jim mora smijati vsak razsoden človek. Kdor se hoče o tem pripricati, čita naj dotična dva članka, katera je priobčil „Sl. Narod“ kot odgovor na zgoraj omenjeni članek „Politike“. V zadnjem svojem članku pa je mahnil „Narodov“ člankar s svojo surovo gorjačo tudi po dr. Gregorčiču, ter zapisal te-le besede: „In ko je na Goriškem faltnil dr. Gregorčič z zvezo, katero je sklenil z Lahi, zlezal v državni zbor in deželni odbor, je-li „Politik“ tulila proti omenjenemu klerikalnemu politiku tako, kakor tuli dandanes proti nam in napredni stranki?“ — Tu očita torej „Narodov“ člankar dr. Gregorčiču, da je sklenil z Lahi zvezo. To isto je očitala dr. Gregorčiču svoječasno tudi „Soča“. Kakor smo pa takrat rekli „Sočinemu“ člankarju, da ostane toliko časa podli falot, dokler nam ne dokaže resničnosti te svoje trditve, istotako rečemo danes tudi „Narodovemu“ člankarju, da je in ostane podli falot, dokler nam ne dokaže, kje, kdaj in kako da je dr. Gregorčič sklenil z Lahi kako zvezo.

Velikonočni pruh. — Pod tem naslovom smo v predzadnji številki našega lista prinesli vest, da so nekateri zasebniki z denarjem, katerega je dala ljubljanska kreditna banka kupili gostilno „Pri Jelenu“ ter da je „Trgovska obrtna zadruga“ tudi z denarjem, katerega je baje posodila ista ljubljanska kreditna banka, kupila hotel „Pri južnem kolodvoru“. Ker je hotela „Soča“ označiti te kupčije za piruhe vsem goriškim Slovincem, povedali smo, da so te kupčije piruhi le za tiste osebe, ki so pri teh kupčijah prizadete, ali nikakor ne piruhi za vse goriške Slovence. Pristavili pa smo, da želimo vsem prizadetim pri omenjenih kupčijah najboljši uspeh in da bi naj bile kupčije, katere so sklenili za nje, res piruhi in ne klopotei, kar pa ni popolnoma izključeno, posebno zaradi tega ne, ker je „Soča“ piruhe preveč „pofarbala“. In pri tem kar smo takrat pisali, ostajamo tudi danes in ponavljamo,

dimka (lula) — zdaj ni držal več litra piva v rokah.

Ta pobeljeni grob je bil že izgubil svoj blesk, videti je bilo kosti in mečo, gnjiloba in trhljivost; duša je bila še v tej puhlini, ali morda istotako skažena in popačena.

Gabičevim se je hudo godilo. Mati in hči ste še manj prisluzili, ker ste morali služiti tudi bolnikom. Ona sta zahtevala take hrane, ki je ni bilo mogoče pripraviti; zahtevala sta zdravnika in zdravil; ali v hiši ni bilo krajcarja, oče ni imel nič, sin tudi ne. Prodali so obleko, oče je zastavil svojo uro, sin je dal svojo praznično obleko — izginil je kos za kosom — vse je šlo, a potreba in beda je začela iznova.

Zdaj ni ostalo drugega, nego iskati pomoči pri dobrih ljudeh v vasi. Ali kdor je dal, je dal enkrat, v drugo se je že izgovarjal, a v tretje je dejal, da oče in sin nista niti vredna pomoči; kazal je na njihovo življenje in pohujšanje. Ki sta

da je nevarnost, da bi piruhi postali klopotei tem večja, čim bolj jih bo „farbala“ klepetec iz Gospodske ulice. Toliko in nič več v odgovor na vsa zavijanja naših besed v zadnji „Soči“ in njeni „neustrasni“ tržaški prijatelji.

Volitev v centralni odbor c. kr. kmetijske družbe. — Kakor smo že zadnjič poročali, se je vršila v soboto na tukajšnji c. kr. kmetijski družbi volitev 7 članov v centralni odbor te družbe iz odseka za mesto Gorico in goriško okolico. Izvoljeni so bili italijanski kandidati s 104 glasovi proti 38, katere slednje so oddali slov. člani za slovenske kandidate. Pri ti volitvi pa so se Italijani zopet enkrat pokazali v pravi italijanski luči. Sicer pa je postala c. kr. kmetijska družba po smrti prejšnjega njenega predsednika, nepozabnega grofa Franceta Coroninija, vse kaj družega, ko kmetijska družba in se vsak dan bolj umiče svojemu pravemu cilju. Pa preidimo k stvari. Volitev v soboto vršila se je po pristnem italijanskem pravilu: osar tutto. Volina komisija, kateri je predsedoval sam predsednik in deželni glavar vit. dr. Pajer, ni hotela pripustiti k glasovanju slovenskih članov, ki niso imeli pri sebi izkaznice, da so plačali letošnjo udnino, četudi jih je vabilo predsedništvo s posebnim vabilom k volitvi. Opozorniti moramo namreč, da se ni pri enakih volitvah do sedaj še nikdar zahtevala taka izkaznica. Ker so pa nekateri slovenski člani že pred volitvijo slutili, da se nekaj takega plete za kulisami, podali so se pred volitvijo v društveno pisarno, da bi plačevali svojo udnino. Ali glej: blagajnika ni bilo nikjer najti, čeravno je bilo to ob uradni uri in bi moral biti blagajnik strankam na razpolago. Očividno je torej, da se je kdo tako spozabil, da se je iz strankarskih namenov poslužil tako nizke matincije, ki dovolj jasno priča, na kaki stopinji dostojnosti mora stati oni, ki so v dosego strankarskih namenov zatek k takim sredstvom. Umljivo je samo ob sebi, da je nastala med slovenskimi člani največja razburjenost in da je moral dr. Pajer čuti marsikatero grenko ali popolnoma zaslužno besedo iz ust slovenskih članov. Ta volitev pa je jasno dokazala, da Slovincem na tem polju ne bo mogoče več dalje orati z Italijani ter da bodo morali skrbeti, da bodo koristili slovenskega kmečkega prebivalstva, katero se nahaja v nasi deželi v ogromni večini, zastopane drugod in ne več v taki družbi, kakoršna je postala goriška c. kr. kmetijska družba, odkar so se zgodile velike premembe v njenem predsedništvu.

Kaj takega pa ne more odobravati noben pravi rodoljub. — Na kmetijsko kemičnem poskuševališču v Ljubljani je bilo razpisano mesto asistenta. Za to mesto je bilo več prosilcev Slovencev in med njimi tudi jeden Čeh. Kuratorij, ki obstoji iz štirih slovenskih in treh nemških članov, pa ni podelil mesta ne domačemu Slovincu in tudi ne Čehu, pač pa je podelil Nemcu, ki ni slovensčine zmožen. To postopanje pa je jako razburilo slovenske tehnike. Zaradi tega poslali so v slovenske liste protestno izjavo, katero pa je „Slovenski Narod“ še le po dolgem obotavljanju sprejel kot poslano z opombo, da ne prevzame uradništvo nobene odgovornosti za vsebino izjave. Tako postopanje „Slovenskega Naroda“ pa je slovenske visokošolce jako ogorčilo in so po pravici dali duška ti svoji jezi na protestnem shodu, katerega so imeli v zadevi omenjenega imenovanja pretekli petek. Pri ti priliki pala je marsikatera ostra beseda na adresu „Sloven-

da je surovež in napuhnjeneč in da se je vedel slabo, kadarkoli je bil doma.

Obrneta se na občino; ali ta je odrekla, češ, da ne more storiti nič za nju, ker da mora plačati za sina v bolnici na Dunaju, če se ne bo dal zvaliti ta dolg na njih halupo (hišo).

Hoteli so si kaj izposoditi; ali niso imeli kaj. Hiša je bila že itak zadolžena, mnogo ni bila vredna, in dvomili so, ali bi ostalo še kaj, ko bi jo prodali.

Mati je šla beračit v sosednje vasi, pa jima kuhala juho iz skorij in krompirja, ki ga je bila prinesla domov, sestra pa je delala v enomer, da bi ju obvarovala vsaj glada.

Tudi sestra, žena mizarjeva, je storila, kar je mogla; ali naposled je vendarle prišla lakota. Njijuna bolezen je napredovala, sin je bil slabši nego oče, in morali so iskati pomoči — v župnišču.

Prišel je g. župnik. Ali nista ga sorečela uludno — niti oče niti sin Go-

skega Naroda“ in njegovih somišljenikov. Prav umestna je bila tudi opazka, kako abotno je v „Slovenskem Narodu“ vpitje nad dr. Körberjem in nad predsednikom graškega višjega deželnega sodišča, ako ta dva kakega Nemca imenujeta, dočim imenuje kuratorij, v katerem sedi večina slovenskih članov istotako na Kranjskem deželnim zavedu za uradnika Nemca, mesto domačina Slovence. Naj se zavija stvar kakorkoli, takega postopanja slovenske večine kuratorija kmetijsko kemičnega poskuševališča v Ljubljani, ne more zagovarjati noben pošten rodoljub.

Slana. — Česar smo se bali, se je, žal, vresničilo. V nedeljo in ponedeljek imeli smo hudo slano po vsej goriški okoliči, po vipavski dolini in po Brdih. Od vseh strani nam dohajajo žalostni glasovi o velikanski škodi, katero je prizadela slana na sadju, na trtah in na raznih drugih poljskih pridelkih. Posebno hudo je osmodila krompir v občinah St. Andrež, Vrtojba in St. Peter. V teh občinah sadijo namreč naši kmetje vse polno zgodnjega krompirja, katerega razpošiljajo potem v severne kraje in je ta za nje skoro glavni pridelek. Tudi murvino perje je slana močno poškodovala in bo to za svilorejce od velike škode. V noči od sobote na nedeljo zmrznila je voda po lužah in jarkih. V nedeljo zjutraj ob 7. uri je kazal toplomer jedno stopinjo pod ničlo. Včeraj pa je stalo srebro ravno na ničli. Sneg po naših bližnjih višavah še vedno ni skopnel popolnoma in nevarnost za slano ni še nikakor odstranjena. Po Brdih in po okoliči so sicer v nedeljo zjutraj in v ponedeljek ljudje kadili, da bi s dimom odgnali slano, ali uspeh je bil baje neizdaten. — Toliko o slani le na splošno. Mogoče da dobimo za prihodnjo številko o nji in njenih posledicah natančnejša poročila od naših prijateljev.

„Katoliško društvo slovenskih učiteljev“ je imelo dne 28. prosinca zborovanje, pri katerem je c. kr. učiteljica, gospa Dolores Gärtner prebrala svoj spis „o umetnosti v šoli“. Živahnemu čitanju, iz katerega se je poznalo, da čitateljica izraža svoje lastne misli in subjektivno prepričanje, so poslušalke sledile z očividnim zanimanjem.

Dne 1. in 2. svečana so društvenice pele pri blagoslovu v cerkvi sv. Ignacija v proslavo papeževe petindvajsetletnice.

Dne 18. svečana je duhovni voditelj, preč. g. župnik Ivan Kokošar govoril o pravem prerokovanju in pravih čudežih, dne 20. svečana pa o metodiki v petju.

Dne 11. sušca je predsednica predavala v Dienstevergu do določbe njegovega pozivanja v Berolin, dne 25. sušca pa početnem zemljepisnem pouku. Ta predmet bode nadaljevala dne 26. aprila ob 10. uri predp.

Dne 29. aprila ob 5. uri pop. bode slovesno zborovanje na čast petindvajsetletnice sv. Očeta Leona XIII.

Iz Kožbane nam pišejo: Inteligenca iz Mirnika in z Golobrd, napravila je, kakor je znano, utok proti našim občinskim volitvam, ki so se izvršile dne 18. decembra 1902. Koliko kvintalov neresničnosti so ti inteligentni modrijani nagromadili v svojem utoku, nočemo zdaj omenjati. Povemo pa le to, da niso mogli rekurenti niti jednega nezakonitega slučaja dokazati, na katerega bi se moglo opirati c. kr. namestništvo v Trstu, ako bi hotelo razveljaviti volitve. Kakor v „Soči“ in v „Primorcu“, trobili so v svojem utoku, da je zmagala županova stranka le vsled agitacije in sicer protizakonite agitacije. Ko sta zatrobila „Soča“ in „Primorec“ to laž v svet, nismo se

pomoč jd tu najbolj potrebna; in začel jima je pošiljati krepko govejo juho.

Ko je prišel v drugo, bila sta že bolj uljudna. Zahvalila sta se mu, ter povedala, kako dobro jim je storila juha.

Župnik ju ni zapustil. Dobivala sta juho, pa tudi on je prihajal večkrat ter se zadrževal vedno dalje pri njiju.

Lahko si mislimo, o čem je govoril z njima in kaj jima je polagal na srce. Ali morda komu ne pride na um, da jima ni opomnil niti enkrat, kako sta ga prej žalila in mu nagajala, pa mu odrekala vsako spoštovanje, da, celo navadno pozdravljanje.

Čakal je, da sama prideta na to. In dočakal je. Sin je začel prej nego oče, ker je bil bliže smrti. Spoznal je svoje pregreške, obžaloval jih ter prosil odpuščenja svojega dobrotnika-duhovnika, ki se ga je usmilil tedaj, ko se niučé ni zmenil zanj; pa mu je skrbel za telo in dušo, mu prinašal tolažbo in ga naposled nemiril tudi z Rozom.

V Gorici, dne 20. aprila 1903.
Jože Vidmar.

Loterijske številke.

18. aprila.

Trst 31 43 35 70 55
Line 27 66 7 42 80

Št. 490.

Razglas!

Pri podpisnem županstvu odda se dne 25. aprila t. l. od 11. ure predpoludne do poludne potom zmanjševalne dražbe zvišanje oziroma poprava cerkve sv. Ivana na Volčjemgradu.

Delo je cenjeno na 2300 kron in vsak ponudnik mora položiti pri dražbi 10 odstotno varščino prevdarjene cene.

Načrt, proračun, dražbeni pogoji in vse drugo se lahko ogleda v občinski pisarni v Komnu ob uradnih urah.

Županstvo v Komnu,

dne 15. aprila 1903.

Župan:
Švara.

Na prodaj je enonadstropna hiša

v Gorici,

v ulici Torriane št. 8,
po jako zmerni ceni.

Več se poizve pri lastniku hiše istotam.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“

TISKA:

Časopise
Knjige
Diplome
Trgovske račune
Cenike
Vabila za veselice
Pisma s firmo
Razne etikete
I. t. d.

**NARODNA =
= TISKARNA**
v GORICI

prevzema vsa v tiskarsko
stroko spadajoča dela in
izvršuje v moderni in okusni
obliki po tako nizkih cenah
da se ne boji nikake
konkurence.

TISKA:

Tisk. za duhovnije
Plakate
Sprejemnice
Računske sklepe
Pobotnice
Razne posetnice
Poročnice
Osmrtnice
I. t. d.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari zaženo, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHEME“, Gorica, tekališče
Josipa Verdija št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo.

Vsak teden nov program!

Od 19 do 25. aprila

Cesar Franc Jožef pri zadnjih avstrijskih vajah. Spušcanje broda v morje. Prizori iz pomorskih vojnih vaj.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odprto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in vojaki do narednika 20 vin.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicah na vse kraje avstro-ugarske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

15%

pod navadno ceno
razprodaja

radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,

vse zimsko blago, kakor n. pr. krasne volnene šerpe, rute, podobleke, vsakovrstno Jaegerperilo, rokavice, nogavice, bluse, volno, kožuho, zimsko čevlje itd. — Nikdo naj ne zamudi te lepe prilike za ceni nakup!

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže pomladansko blago, lastni izdelek gotovih oblek in površnih suknj. Cene prav solidne!

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf). Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobijo tudi testenine trdke Žnidarski & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

„Krojaška

zadruga“

Gorica,

Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega blaga za spomladansko in letno sezono, kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist, satin, Zefir, svilo za prati, Tennis, Pique bele in barvane. — Moška sukna po vsaki ceni in veliki izbi. — Nadalje ima bogato zalogo platna, Chifona in prtenine, hlačevine, volnene odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut, robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih drugih.

Preproge, zagrinjala in pogrinjala iz volne in bombaževine. — Tudi se še naznanja slavnemu občinstvu, da se razproda vse od prejšnjih sezon zaostalo blago pod lastno ceno.

Na zahtevo stranke pošiljajo se uzorci poštne prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja slavnemu občinstvu, da so cene tudi vsemu novemu blagu tako nizke, da se ni bati nikake konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu in na deželi prilika za pošteno